

LOV OM BETALINGSTJENESTER

Loven stiller en række krav til udbydere (typisk pengeinstitutter m.v.) af betalingstjenester f.eks. pengeoverførsler, betalingskort, kreditkort

FORMÅL: Gennemsigtighed for forbrugeren og beskyttelse af brugeren
Frivillighed (må kun udleveres efter anmodning)
Fortrolighed om anvendelsen
Det må ikke nægtes at modtage kontant betaling (undtagen fjernsalg eller ubemandede selvbetjeningsmiljøer)

MISBRUG:

HO Udbyderen (pengeinstitut e.l.) er ansvarlig

U1 Betaleren (kortindehaveren) er ansvarlig således:
(Misbrug sket efter at udbyderen har modtaget besked om bortkomst el.l.er ikke betalerens ansvar)

Ubegrænset (beløbsmæssigt), hvis

- betaler har handlet svigagtigt eller med forsæt har undladt at
 - o træffe nødvendige foranstaltninger til at beskytte den personlige sikkerhedsforanstaltning (kode)
 - o ikke snarest muligt underretter udbyder, når betaler bliver opmærksom på tab, uberettiget brug m.v.
- hvis udbyderen godtgør, at betaleren selv har overladt koden til misbrugeren og vidst eller burde vide, at der var risiko for misbrug.

Med op til 1100 kr., hvis den personlige sikkerhedsforanstaltning er anvendt i forbindelse med misbruget (uanset hvordan misbrugeren har fået fat i den)

Med op til 8000 kr.,

- hvis der enten er anvendt den personlige sikkerhedsforanstaltning eller hvis ”kortet” har været aflæst fysisk eller elektronisk og der i den forbindelse er anvendt falsk underskrift **og** udbyderen godtgør, at betaleren
 - o ved groft uforsvarlig adfærd har muliggjort misbruget
 - o ikke snarest muligt efter han har fået kendskab herom underrettede udbyderen om ”kortets” bortkomst / sikkerhedsforanstaltningens ”afsløring”

Betaleren hæfter dog kun indtil udbyderen har fået besked om bortkomsten / betalerens ønske om spærring.

U2 Udbyderen er ansvarlig, hvis betalingsmodtager vidste eller burde have indset, at der forelå en uberettiget anvendelse. (uanset om tabet er anmeldt) (uanset om U1 ellers ville være gældende)